ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

କିଶାନ

ନଭେମ୍ବର 30,2004

[ଅରିଜିତ୍ ପଶାୟତ ଏବଂ ଏସ୍. ଏଚ୍. କାପାଡିଆ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860 :

ଧାରା 304(ଭାଗ -II)- ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡବିଧାନ- ସାତ ବର୍ଷ ପାଇଁ RI ଲାଗୁ କରାଗଲା- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କାରଣ ବିହୀନ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା କେବଳ ସମୟ ଅତିକ୍ରମ ଯୋଗୁଁ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା ଦଣ୍ଡକୁ ହ୍ରାସ କରିଛନ୍ତି- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଅଯୌକ୍ତିକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାର ସମାଧାନ କରିଥିବାରୁ, ଦଣ୍ଡାଦେଶର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନୂତନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଅପରାଧିକ ଆଇନ :

ଦଣ୍ଡାଦେଶ-କେବଳ ସମୟ ଅତିକ୍ରମ ପାଇଁ ସ୍ୱଳ୍ପ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରି ଏକ ଉଦାର ମନୋଭାବ ଫଳର ବିପରୀତ ହେବ-ଅପରାଧର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଏହା କିପରି କରାଯାଇଛି ତାହା ବିଚାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନ୍ୟାୟାଳୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଏକ ଜମି ବିବାଦକୁ ନେଇ ପୀଡିତାଙ୍କ ଉପରେ କୋଦାଳ ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଲଗାଇ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଧାରା 302 IPC ଅନୁଯାୟୀ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ IPCର ଧାରା 304 (ଭାଗ-II) ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସାତ ବର୍ଷ ପାଇଁ କଠୋର କାରାଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନରେ, ଏହା ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଘଟଣାଟି 1988 ମସିହାରେ ଘଟିଥିଲା, ତେଣୁ ଦଣ୍ଡ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ନମ୍ର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଏକ କାରଣବିହୀନ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଦଣ୍ଡକୁ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅବଧିକୁ ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ, ରାଜ୍ୟ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରି

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ 1.1.କେବଳ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେତୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଲାଗୁ କରି କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକ ଉଦାର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ନେଇ ଯେକୌଣସି ଉଦାର ମନୋଭାବ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଭାବରେ ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ସାମାଜିକ ସ୍ୱାର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ, ଯାହାକୁ ଦଣ୍ଡ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଯତ୍ନ ନେବା ଏବଂ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ବିଫଳ ହେବେ, ଯଦି ଏପରି କୌଣସି ଅପରାଧ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥାଏ, ଯାହା କେବଳ ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅପରାଧୀ ଏବଂ ପୀଡ଼ିତ ଯେଉଁ ସମାଜର ସଦସ୍ୟ, ସେହି ସମାଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅପରାଧ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଦଣ୍ଡ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବା ଆବ୍ୟଶକ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଅପରାଧ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଚାର ଏବଂ କ୍ରୁରତା ସହିତ ସଂଘଟିତ

ହୋଇଛି, ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଘୃଣାର କାରଣ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧର ବିଶାଳତା ସହିତ ସୁସଂଗତ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହା "ଅପରାଧୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ସମାଜର ଚିତ୍କାରକୁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେବା ଉଚିତ ।"[533- G- H; 534- A- B]

ଏମ୍. ପି. ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଘନଶ୍ୟାମ ସିଂହ, **[2003] 8 SCC 13** ଏବଂ **ସେବକ** *ପେରୁମଲ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ AIR (1991)* SC **1463, ନିର୍ଭରଶୀଳ ।**

ଡେନିସ କାଜନ୍ସେଲ୍ MCG ଡାଉଥା ବନାମ ଷ୍ଟେଟ୍ ଅଫ୍ ଲିଫୋର୍ନିଆ **402 US 183; 28, L.D. 2d 711 ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ।**

1.2.ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟଜନକ ଭାବରେ ସମାଧାନ କରିଥିଲେ, ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅଯୌକ୍ତିକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ । ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତା କେତେ ସମୟ ହାଜତରେ ଅଛନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ମାମଲାକୁ ନୂତନ ଭାବରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଘନଶ୍ୟାମ ସିଂହଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବେ । [534- B- D]

ଏମ୍. ପି. ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଘନଶ୍ୟାମ ସିଂହ, [2003] **8 SCC 12, ନିର୍ଭରଶୀଳ କରିଥିଲେ ।**

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1381/2004 ।

Crl. A. ସଂଖ୍ୟା 37/1995ରେ ଆହ୍ଲାବାଦରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଲକ୍ଷ୍ନୌ ବିଚାରପୀଠରେ 1.4.2003ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆର୍. କେ. ସିଂହ ଏବଂ ଜତିନ୍ଦର କୁମାର ଭାଟିଆ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଅରିଜିତ୍ ପଶାୟତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା : ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆଲ୍ଲାହାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଲକ୍ଷ୍ନୌ ବିଚାରପୀଠର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଆବେଦନ କରିଛି ।ଉକ୍ତ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା, ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 37/1995 ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳା ସଂହିତା, 1860ର ଧାରା 304 ଭାଗ II ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ 7 ବର୍ଷର RI ଦଣ୍ଡ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'IPC') କୁ ହ୍ରାସ କରି ସମାଧାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 15,000 ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ବର୍ଷର RI ପାଇଁ ଖିଲାପ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ସୀତାପୁରର ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ (ଏଠାରେ 'ଅଭିଯୁକ୍ତ' ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ 7.5.1988ରେ ଜଣେ ଚେତାଇ (ଏଠାରେ 'ମୃତ' ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ

କରାଯାଇଛି)ଙ୍କର ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଘଟାଇବା ପାଇଁ IPC ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଜମି ବିବାଦ ପାଇଁ ଏକ କୋଦାଳ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ହୋଇଥିଲା । ଯଦିଓ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ IPCର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ବିଚାରଣ ବିଚାରପତି କହିଥିଲେ ଯେ IPCର ଧାରା 304 ଅଧ୍ୟାୟ II ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୁକ୍ତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ଏବଂ 7 ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ ବରଂ କେବଳ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଘଟଣା 1988 ମସିହାରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ଏକ ନମ୍ର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବ୍ୟବହାରିକ ଭାବରେ ଏକ ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ କାରଣ ବିହୀନ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଏହି ଆବେଦନରେ ବିରୋଧ କରାଯାଇଛି, ପୂର୍ବୋକ୍ତ ପରି ହାଜତ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ରାୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ:

> " ମାମଲାର ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବୟସ, ଚରିତ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରି, ମୁଁ ଜାଣିଛି ଯେ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ହ୍ରାସ କରାଯାଏ ତେବେ ଏହା ନ୍ୟାୟର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ କରିବ ।
>
> ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଏ । IPCର ଧାରା 304 (ଭାଗ II) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି ଏବଂ 15,000 ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଜରିମାନା ଅନାଦେୟ ହେଲେ ଆହୁରି ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ RI ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ ।"

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା *ଏମ୍. ପି. ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଘନଶ୍ୟାମ ସିଂହଙ୍କ* , [2003] 8 SCC 13 ରେ ଏକ *ଅପରାଧିକ ବିଚାରରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପଛରେ ଥିବା ଯୁକ୍ତି* ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି ।

ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଅଯଥା ସହାନୁଭୂତି ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅଧିକ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବ ଯାହା ଆଇନର ପ୍ରଭାବଶାଳୀତା ଉପରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବ ଏବଂ ସମାଜ ଏପରି ଗମ୍ଭୀର ବିପଦରେ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଅପରାଧର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଏହା କିପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କିମ୍ବା ସଂପାଦିତ ହୋଇଥିଲା ଇତ୍ୟାଦିକୁ ବିଚାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନ୍ୟାୟାଳୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ସ୍ଥିତି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା *ସେବକ ପେରୁମଲ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ*, AIR (1991) SC 1463 ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଏକ ଅପରାଧ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପରିସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ଏକ ନିଷ୍ପେସକ ଭାବରେ ଅପରାଧ କରାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତେଜକ ଏବଂ ପ୍ରଶମନକାରୀ କାରକ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ

ଭାବରେ ସନ୍ତୁଳିତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସନ୍ତୁଳନର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ଏକ କଷ୍ଟକର କାର୍ଯ୍ୟ । *ଜେନିସ୍ କାଉନକଲ୍ MCG ଦଉଥା ବନାମ ଷ୍ଟେଟ୍ ଅଫ୍ କାଲିଫୋର୍ଣ୍ଣିଆ* , 402 US 183: 28 L.D. 2d 711 ରେ ଏହା ବହୁତ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅପରାଧର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରୁଥିବା ଅସୀମ ବିଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ଏକ ତ୍ରୁଟି ପ୍ରକୃତିର କୌଣସି ସୂତ୍ର ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଅପରାଧର ଗୁରୁତ୍ୱ ବିଚାର ସହିତ ଜଡିତ ବିଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ମାନଦଣ୍ଡ ପାଇଁ କୌଣସି ଭିତ୍ତିଭୂମି ପ୍ରଦାନ କରିପାରୁଥିବା କୌଣସି ତ୍ରୁଟିଶୂନ୍ୟ ସୂତ୍ରର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ତଥ୍ୟରେ ବିବେଚନାମୂଳକ ରାୟ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଯେଉଁଥିରେ ଏପରି ବିଚାରକୁ ସମାନ ଭାବରେ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମାଜକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇ ଆଇନର ପ୍ରକାଶିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହାସଲ କରିବାରେ ଅପରାଧୀଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ଆଶା କରାଯାଏ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ଏପରି ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରିବେ ଯାହା ସମାଜର ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯେଉଁଠାରେ ହେବା ଉଚିତ ସେଠାରେ କଠୋର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ବିଚାର ନକରି ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ନିରର୍ଥକ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇପାରେ । ଅପରାଧର ସାମାଜିକ ପ୍ରଭାବ, ଯଥା, ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ମହିଳା ବିରୋଧୀ ଅପରାଧ, ଡକାୟତି, ଅପହରଣ, ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଟଙ୍କାର ଅପବ୍ୟବହାର, ଦେଶଦ୍ରୋହ ଏବଂ ନୈତିକ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର କିମ୍ବା ନୈତିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଅବହେଳା ଭଳି ଅନ୍ୟ ଅପରାଧ ସହିତ ଜଡିତ, ଯାହା ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ସାଧାରଣ ସ୍ୱାର୍ଥ ଉପରେ ବଡ଼ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ, ତାହାକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସ୍ୱଭାବତଃ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ବିବେଚନା ଆବଶ୍ୟକ । ସ୍ୱଳ୍ପ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଲାଗୁ କରି କିମ୍ବା କେବଳ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେବା କାରଣରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଉଦାର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରି କୌଣସି ଉଦାର ମନୋଭାବ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ଏବଂ ସାମାଜିକ ସ୍ୱାର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫଳପ୍ରଦ ହେବ, ଯାହା ଦଣ୍ଡ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅନ୍ତର୍ନିର୍ମିତ ପ୍ରତିରୋଧର ଶୃଙ୍ଖଳା ଦ୍ୱାରା ଯତ୍ନ ଏବଂ ମଜବୁତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ବିଫଳ ହେବେ, ଯଦି ଏପରି କୌଣସି ଅପରାଧ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥାଏ, ଯାହା କେବଳ ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅପରାଧୀ ଏବଂ ପୀଡ଼ିତ ଯେଉଁ ସମାଜର ସଦସ୍ୟ, ସେହି ସମାଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏକ ଅପରାଧ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଦଣ୍ଡ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ଅପରାଧ କରାଯାଇଥିବା ନୃଶଂସତା ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁରତା ସହିତ ସଙ୍ଗତ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହା ସାଧାରଣ ଘୃଣାର କାରଣ ହେଉଥିବା ଅପରାଧର ବିଶାଳତା ସହିତ ସଙ୍ଗତ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହା "ଅପରାଧୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ସମାଜର ଡାକରାର ପ୍ରତି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେବା " ଉଚିତ ।

ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତା କେତେ ସମୟ ହାଜତରେ ଥିଲେ ,ତାହା ମଧ୍ୟ ସୂଚାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଯେହେତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଦିଗଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୟାନ ଦେଇନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ୟବହାରିକ ଭାବରେ ଅଯୌକ୍ତିକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟଜନକ ଭାବରେ ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି, ତେଣୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆବେଦନର ପୁନଃ ଶୁଣାଣି କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ।ଏହା କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାକୁ ନୂତନ ଭାବରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମୟରେ ଘନଶ୍ୟାମ ସିଂହଙ୍କ ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ), ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବେ । ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ କେତେ ପରିମାଣର ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ, ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ କୌଣସି ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରିନାହୁଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଟିର ସମାଧାନ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଆର.ପି. ଆବେଦନ ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।